

Ako vzniklo... (BÁJ)

Žili raz babka s dedkom. Celý svoj život hľadali vhodné miesto na bývanie. Putovali už celých päťdesiat rokov. No už boli starí a nevládali.

Vtom v diaľke uvideli domy. Prišli bližšie a zistili, že tie domy sú opustené. No všimli si ešte niečo – na všetkých domoch boli na komínoch hniezda s bocianmi, ktoré neustále vydávali nepríjemné zvuky.

Babka si pomyslela: „Asi preto ľudia opustili svoje príbytky.“

Dedko pritakával: „Áno, asi je to pravda, ale mne sa tu páči, zostaňme tu.“ „Súhlasím, mne bociany vôbec neprekážajú, naopak, mám ich veľmi rada,“ odpovie babka.

Obaja vbehli do domu, ktorý sa im zdal najkrajší a hneď si ho zútulnili.

Po mesiaci babke napadlo: „Dedko, má tá dedina nejaké meno?“

„Podľa mňa nemá nijaký názov,“ vraví dedko.

Babka vykrične: „Mám nápad, vymyslíme jej výstižné meno!“

Dlho rozmýšľali, až im odrazu napadlo: „Táto dedina sa bude volať Hniezdne.“

Názov Hniezdne bol veľmi výstižný pre túto obec, lebo v nej bolo veľa hniezd. Postupne sa prisťahovali ďalší ľudia a dedina sa postupne stalo mesto.

Rozprestiera sa pri rieke Poprad, no a dnes je to znovu dedina.

Dominika Krajgerová, Júlia a Terka Kocunové

Šiestaci napísali báje: vznik názvu Hniezdne, Prečo Poprad preteká Hniezdnym, Vznik mena Jano, Tatry...

Svoje báje prezentovali ľubovoľným spôsobom. Hrali bábkové divadlo, báj dialogizovali, prerozprávali, zahráli scénu. Najviac sa vydarilo bábkové divadlo.

Vznik mena JANO

Niekedy dávno pásli deti kravy. Kráv bolo veľa a trávy málo. Ľudia na dedine obrábali každý kúsok zeme. Deti nechodili do školy a nevedeli čítať a písať.

Taký bol i malý ryšavý chlapec, ktorý pásol susedove kravy. V jeden pekný deň sa už deti trochu nudili. Rozhodli sa, že si zahrajú skrývačky. Vyklopávať mal ryšavý chlapec. Deti sa rozutekali za hrou a zabudli na kravy. Tie sa rozišli kade-tade. Pribehla tetka Betka a už aj do chlapca: „Kde máš kravy, ako sa voláš?“

„Ja-Ja-Ja,“ koktal chlapec od strachu. „No-No-No,“ kričala tetka. „Ešte si tu robíš zo mňa srandu? Ale už utekaj po kravy!“

Deti len vykukovali spoza kríkov a kričali: „Ja-No, Ja-No, Jano!“

Tak vzniklo meno Jano, ktoré zaraz prischlo ryšavému chlapcovi.

Toto meno sa rýchlo udomácnilo a stalo sa obľúbeným dedinským menom. Dnes ho slávime 24. júna.

Jano Štefánik

